

א מַעֲשֵׂה פֶּאֶרן שַׁבַּת טִישׁ

דערציילט דורך ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב

מיט אַמוֹנָה קען מען יעדעם באַזיגן

אלע אידן וויינען, אלע באהאלטן זיך אין די הייזער מיט פארמאכטע פֿענסטער; 'וואס גייט דא זיין?' עס אין א פחד א שרעק, די פֿלשתיים די אראבער וואס טשעפען אלע יארן די אידן - האבן א גייעם פלאן, זיי ווילן מאכן א פארמעסט. קינדער איר וויסט וואס מיינט 'א פארמעסט'? מען נעמט צוויי מענטשן איינער אנטקעגן דעם צווייטן, די צוויי פארטרעטן אנדערע, זיי מאכן א מלחמה און ווער עס פארלירט מיינט אז אלע האבן פארלוירן.

די אראבער זאגן: "מיר וועלן ארויסשטעלן א גיבור און די אידן זאלן אויף ארויסשטעלן א גיבור, די צוויי זאלן זיך קריגן און אויב דער פֿלשתי וועט געווינען וועלן די אידן זיין אונטערדורקט אונטער די אראבער און אויב דער איד וועט געווינען וועלן מיר זיין ענקערע קנעכט".

אומר ועושה, די אראבער האבן געטראפן א מין באשעפעניש, מען קען אים נישט אנרופן מענטש ווייל ער האט אויסגעזען אזוי שרעקעדיג, ער האט אויסגעזען מער ווי א פארציקנדע חיה ווי א מענטש, ער האט געהייסן "גלית", ער האט געהאט אויף יעדע האנט זעקס פינגער און ער איז געווען א ריז, הויך צוועלף פיס, טאפלט פון א געווענליכער מענטש. ער איז געווען אן אפיקורס, ער האט זיך ארויסגעשטעלט אויף א הויכע בארג און געשריגן צו די אידן, ער האט געלאכט פון די אידן און פונעם אייבערשטן.

אלע אידן האבן זיך באהאלטן, אויף דער קעניג "שאול המלך" איז באהאלטן. אלע וויינען, מען ציטערט, מען האט מורא פון דעם שרעקעדיגן באשעפעניש "גלית".

איין קליין אינגל - מיט'ן נאמען "דוד" - זאגט פאר'ן אידישן קעניג: "אדוני המלך, דער קעניג זאל מיר געבן רשות, איך וועל גיין הרג'נען דעם פֿלשתי".

דער קעניג וואונדערט זיך: "וואס? דו קליינער אינגל, דו קענסט זיך שלאגן מיט די ריזיגע חיה?! " דוד זאגט: "אדוני המלך,

איך גיי בעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער גייט מיר העלפן; דער אייבערשטער קען אלעס טון, ביי אים איז נישט קיין אונטערשייד"; דער קעניג געבט רשות.

דוד שפרינגט ארויף אויפ'ן בארג, ער נעמט פינף שטיינער, די פינף שטיינער איז געווען די פינף ווערטער וואס מיר אידן זאגן יעדן טאג: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". איין שטיין איז "שמע ישראל", די צווייטע שטיין "ה'", די דריטע שטיין "אלקינו", די פערטער שטיין "ה'" און די פינפטע שטיין "אחד". ער זינגט צו זיך: "הערט אויס אלע אידן, דער אייבערשטער אונזער גאט, דער אייבערשטער איז איינער אליינס, נישטא גארנישט אויסער אים".

דער פארציקנדער חי' ווערט פארשעמט, ער שרייט: "ו א א ס ס ? ? איך בין א הונט ? ? וואס דו קומסט צו מיר מיט קליינע שטיינדלעך ? ! " א הונט ווען מען וויל עס פארטרייבן - ווארפט מען קליינע שטיינער; "איך בין דער גרויסער גיבור, דער שטערקסטער אראבער! מיט די גרעסטע מעסער! און די גרעסטע גאן !!!"

דוד המלך האט נישט מורא, ער האט אמונה, ער ווייסט 'אלעס אין דער אייבערשטער, נישטא פון וואס מורא צו האבן; ער הויבט אן שרייען: "שמע ישראל ... ! " און נעמט א שטיין און שיסט עס אריין אינעם קאפ פונעם פלשתי, דער

ריזיגער פלשתי פאלט אראפ, ער חלש'ט! און דוד לויפט צו צו אים, ער כאפט זיין מעסער און שניידט אפ זיין קאפ.

אלע אראבער אנטלויפן, און די אידן האבן געווינען די מלחמה. ווי אזוי האבן מיר געוואונען די מלחמה? מיט אמונה! מיט שמע ישראל! טייערע קינדער, האט נישט מורא פון קיינעם, ווער עס האט א שטארקע אמונה - קען אים קיינער גארנישט טון, ווייל מיט אמונה קען מען יעדן איינעם באזיגן.

נלקח מתוך הספר "עצתו אמונה"

צו הערן די מעשה דערציילט דורך דער ראש
ישיבה שליט"א, רופט קול ברסלב:

א"י: 07970-400-66

ארה"ב: 1-5-2-1, 212-444-9191